

เพื่อสุขภาพ: 'คุณค่าที่ซ่อนอยู่ในพาราลิมปิกเกมส์' ที่ไทยต้องย้อนกลับมามอง

และแล้ว "กีฬาลิมปิกคนพิการ-ปักกิ่ง 2008" ก็ปิดฉากลงอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 17 กันยายนที่ผ่านมา

นับว่า "จีน" เจ้าภาพการจัดงาน สามารถเตรียมความพร้อมทั้งการจัดสถานที่แข่งขัน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ระบบการขนส่งสาธารณะที่เอื้อต่อคนพิการ รวมถึงความพร้อมของทัพนักกีฬาได้เป็นอย่างดี

พ.อ.โอสถ ภาวิไล นายกษมาคมกีฬาคน

พิการแห่งประเทศไทย กล่าวว่า การจัด

งานของเจ้าภาพมีความพร้อมเป็นอย่างดี

ทั้งสนามแข่งขัน หมู่บ้านนักกีฬา ได้จัดทำ

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการดำเนินชีวิต

ประจำวันของคนพิการ โดยมีระบบรักษา

ความปลอดภัยที่คนทั่วไปไม่มีสิทธิ์ได้เข้าถึงตัว

นักกีฬา ระบบการขนส่ง เจ้าหน้าที่ จนกระทั่ง

การเตรียมทีมนักกีฬาที่ทำได้ดียิ่งมาก เขา

เตรียมทีมนักกีฬาเพื่อร่วมการแข่งขันในครั้งนั้นมา 3

ปีแล้ว ขณะที่เรายังเตรียมนักกีฬาไม่ถึง 3 เดือน

ดังนั้นผลการแข่งขันที่ออกมาจึงไม่ต้องคิดมาก

เพราะการเตรียมตัวของเจ้าภาพได้วางไว้เป็นอย่างดี ทำให้ในอีก

4 ปี ที่จะจัดการแข่งขันโอลิมปิกและพาราลิมปิก ปี 2012 ที่มีอังกฤษเป็นเจ้าภาพ

คงต้องคิดหนัก และไทยเราก็ต้องเตรียมความพร้อมให้ดี ไม่เช่นนั้นการได้เหรียญก็

จะยากมาก

"ปกติแล้วการแข่งขันพาราลิมปิกในทุกๆที่ หลังกีฬาโอลิมปิกสิ้นสุดการแข่งขัน

ลง ประเทศเจ้าภาพจะต้องใช้เวลาปรับสภาพความพร้อมของสถานที่จัดการแข่งขันพา

ราลิมปิก เป็นเวลากว่า 1 เดือน แต่จีนใช้เวลาเพียง 4 วัน ในการปรับสภาพสถานที่

แข่งขัน โดยเปิดให้นักกีฬาสามารถเข้าพักได้เลย"

สำหรับผลการแข่งขันที่จำนวนเหรียญทองของไทยลดลงกว่าการแข่งขันที่ผ่านมา

นายกษมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย มองว่า "ผลการแข่งขันในครั้งนี้นักกีฬา

ไทยไม่ได้มีพัฒนาการที่ถดถอย แต่ได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก เห็นได้จาก

นักกีฬาที่ได้เหรียญเงิน ได้ทำลายสถิติในอดีต แต่เนื่องจากนักกีฬาของจีนเขา

สามารถทำลายสถิติได้มากกว่า จึงได้รับเหรียญทองไป นอกจากนี้แม้ว่าการจัดส่ง

นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันจะถูกตัดงบประมาณคนพิการลง แต่ก็ไม่กระทบต่อการ

เข้าร่วมการแข่งขันมากนัก เพราะจีน เจ้าภาพการจัดงานเป็นผู้สนับสนุนตัวเครื่องบิน

ให้กับนักกีฬา รวมถึงการสนับสนุนค่าลงทะเบียน และค่ากินอยู่ ซึ่งหากครั้งหน้าเจ้า

ภาพสนับสนุนเช่นเดียวกันนี้ก็จะมีปัญหาเรื่องงบประมาณการจัดส่งนักกีฬา แต่ถ้า

ไม่เป็นเช่นนั้นก็จะไม่มีปัญหา"

และอันที่จริงของความทุ่มเทของเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ย่อมส่งผลถึง "คน

พิการ" ในจีนโดยตรง โดยเฉพาะการยอมรับและการมีที่ยืนในสังคม

นางหลิว ปิงซิน หญิงพิการทางขา ยัย 57 ปี ที่ใช้เวลาเดินทางกว่า 5 ชั่วโมง

เพื่อร่วมการแข่งขันพาราลิมปิก ได้สะท้อนถึงมุมมองของคนพิการในประเทศจีนไว้

อย่างน่าสนใจว่า ตั้งใจมาชมการแข่งขันพาราลิมปิกโดยเฉพาะ เพราะเป็นโอกาส

ที่ดีที่สุดในปักกิ่ง และจากที่ได้ดูการแข่งขันของนักกีฬาคนพิการทำให้รู้สึกภาค

ภูมิใจในเหรียญที่นักกีฬาได้รับ

"ทัศนคติของความพิการในมุมมองของคนจีนส่วนใหญ่ คนพิการกับคนธรรมดา

ก็เหมือนกัน แม้ว่าร่างกายจะไม่สมบูรณ์ แต่จิตใจเหมือนกัน และไม่รู้สึกน้อยใจ

หรือรู้สึกว่าต้องยกตัวคนอื่นฯ"

หลิว ปิงซิน

แม้ว่า การแข่งขันจะสิ้นสุดลง แต่สิ่งที่ซ่อนอยู่ในเวทีกีฬาคนพิการ นั่นคือ การให้คนพิการเข้าไปอยู่ร่วมกันในเวทีรวมของคนในสังคม โดยเกิดความภาคภูมิใจในศักยภาพของพวกเขา และถือเป็นเครื่องมือ

ที่เคารพการอยู่ร่วมกันบนความหลากหลาย

พ.ญ.วีรชา ธีวไพบุลย์ ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคม

ไทย ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(สสส.) และสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) มองว่า

"จากเหตุการณ์นักกีฬาคนพิการลงแข่งว่ายน้ำร่วมกับนักกีฬาปกติในการแข่งขัน

ทั้งที่คนเคยคิดว่า ชาติต้องต่างจากคนปกติ แต่มันพิสูจน์ได้แล้วว่า สามารถอยู่

ร่วมกันได้ เพราะศักยภาพของมนุษย์สามารถถูกดึงออกมาได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่

ในลักษณะใดก็ตาม"

ที่ผ่านมาแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ได้เป็นฝ่ายให้ความรู้

กับสังคมเพื่อเปิดมุมมองใหม่ๆ เกี่ยวกับคนพิการ ที่ว่า ก่อนที่ไทยจะมีเหตุการณ์

ใหญ่ๆ เช่น เพลิงปิกเกม เราอยากรู้ว่าประเทศไทยรับรู้ความพิการ หรือรู้จักความ

พิการในแง่ไหนเข้ามาแล้ว เราเห็นความพิการต่างไปจากเดิมหรือไม่ แต่ผ่านไปปีแล้วปี

เล่าเราก็ยังเห็นภาพบางอย่าง เช่น นักกีฬาคนพิการที่ได้เหรียญแต่ทำไมเขาถึงไม่รู้ลึก

ขึ้นชมกัน ทำไมไม่มีการถ่ายทอด สิ่งเหล่านี้เป็นคำถามที่โยนมาในสังคม

"ปรากฏการณ์แข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ในยุคนี้ถือว่าเทียบเท่ากับพาราลิมปิก อาจเป็น

เพราะกระแสนิยมของสังคมไทยในช่วงนี้ก็ได้ ทำให้มองว่าเรื่องนี้ถูกผลักออกนอก

ความสนใจของคนมากยิ่งขึ้น ขณะที่เรามีการใช้เงินทุ่มเพื่อใช้ในโครงการใหญ่ต่างๆ

แต่หากดูตัวเลขการใช้กลับหดตัวลง นั่นเป็นเพราะเขาคิดว่าเรื่องนี้ยังอยู่นอกความ

สนใจ หากเรื่องจะพุดขึ้น ก็ต่อเมื่อกลไกที่คุมอำนาจ ต้องการหาเสียง คณะมนตรีจะลง

ในช่วงศึก ก็จะมีงบไปโปรโมทให้กับคนปกติและคนพิการ แต่ช่วงนี้จะเงียบไปเลย"

ดังนั้นถ้าเมื่อใดที่สภาวะของคนที่รู้สึกว่าไม่ปลอดภัย ต้องต่อสู้ป้องกันตัว เรื่อง

คนพิการไม่ต้องพูดถึง มันก็สะท้อนว่า **สังคมไทยมองว่าคนพิการยังเป็นคนชาย**

ขอบอยู่ เป็นกลุ่มคนที่จะได้รับอะไรก็ตามเมื่อมีการเรียกร้องในสิ่งที่สังคมปกติแล้ว

จากเวทีพาราลิมปิก สู่วีทีกีฬาแห่งชาติที่จะจัดขึ้นในช่วงปลายปีนี้ สิ่งที่รัฐบาล

จะต้องตระหนัก คือ ทบทวนทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการกีฬาว่าอะไรคือแก่นของมัน

อะไรคือวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ไม่ใช่แค่การให้คนมีรายได้เพียงชั่วคราว แต่เป็น

กิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ของสังคมมนุษยชาติ ถ้าเขาคิดอย่างนั้นแล้ว ขยับเพียงไม่มากใน

เรื่องของการจัดการคุณจะได้ทั้ง 2 อย่าง คือ อย่างที่คุณอยากจะได้อยู่แล้วก็ได้

ด้วย แต่มันจะต้องอย่างอื่นอีก เพียงแค่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย ช่วยกัน

คิด จับแก้มให้ได้ การจัดการมันก็เปลี่ยนแล้ว